

Sygn. akt III KO 85/17

POSTANOWIENIE

Dnia 20 września 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Świecki

w sprawie **G.B.**

oskarżonego o przestępstwo z art. 107 § 1 k.k.s.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 20 września 2017 r.,

wniosku Sądu Rejonowego w N., zawartego w postanowieniu tego Sądu z dnia 20 lipca 2017 r., sygn. akt II K (...), o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu w trybie art. 37 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s.

p o s t a n o w i ł:

przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w G.

UZASADNIENIE

W swoim wniosku Sąd Rejonowy wskazał, że G.B., mimo prawidłowego wezwania, nie stawiał się na rozprawę w związku z czym zarządzono jego zatrzymanie i przymusowe doprowadzenie na kolejny jej termin, którego to nakazu jednak nie zrealizowano. Natomiast obrońca oskarżonego wniósł wówczas o rozważenie przekazania sprawy do rozpoznania w trybie art. 37 k.p.k. Sądowi Rejonowemu w G., wskazując, że oskarżony ze względu na stan zdrowia może brać udział w czynnościach procesowych jedynie w sądzie położonym bliżej miejsca zamieszkania i powołując się w tej mierze na wnioski opinii biegłego wywołanej w postępowaniu prowadzonym przed Sądem Rejonowym w S.. Celem zweryfikowania tych okoliczności, mających usprawiedliwić nieobecność oskarżonego na rozprawie, Sąd Rejonowy zwrócił się do Sądu Rejonowego w S. o nadesłanie odpisu pisemnej opinii biegłego sądowego dopuszczanej przez ten Sąd na okoliczność tego, czy oskarżony może brać udział w postępowaniu przed

Sądem Rejonowym w S., tudzież w sądzie położonym bliżej jego miejsca zamieszkania. Z nadesłanego odpisu opinii, jak podkreślił Sąd występujący z niniejszą inicjatywą, wynika, że oskarżony może brać udział w postępowaniu w sądzie położonym bliżej jego miejsca zamieszkania, w pozycji siedzącej. W tym stanie rzeczy Sąd Rejonowy wystąpił do Sądu Najwyższego o przekazanie sprawy w trybie art. 37 k.p.k. do Sądu Rejonowego w G..

Sąd Najwyższy stwierdził, co następuje.

Wystąpienie Sądu Rejonowego w Nakle nad Notecią jest zasadne. Trafnie w nim wskazano, że z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości sprawa powinna zostać rozpoznana przez inny sąd równorzędny. Podzielić należy bowiem pogląd Sądu Rejonowego, że stan zdrowia oskarżonego stanowi przeszkodę uniemożliwiającą rozpoznanie sprawy przed tym Sądem, gdyż w świetle uzyskanej opinii biegłych G.B., z uwagi na stwierdzone u niego dolegliwości i patologiczne objawy, może uczestniczyć w rozprawie w sądzie położonym bliżej jego miejsca zamieszkania. Nie powinien on zatem dojeżdżać na rozprawy do Sądu właściwego, oddalonego o kilkaset kilometrów od miejsca jego zamieszkania. W takiej sytuacji założyć należy, że niestawiennictwo oskarżonego przed Sądem właściwym do rozpoznania sprawy będzie zawsze usprawiedliwione. Natomiast stan zdrowia oskarżonego umożliwia udział w postępowaniu sądowym przed sądem położonym w bliskiej odległości od miejsca jego zamieszkania.

Z uwagi na powyższe Sąd Najwyższy uwzględnił wniosek i przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w G., właściwemu dla miejsca zamieszkania oskarżonego, a oddalonego od niego o kilkanaście kilometrów.

Z tych wszystkich względów orzeczono, jak na wstępie.